

Mosterdsaus

De vier G's van Ritje

Ritje is al 25 jaar onderhoudswerkman in zijn school. Al die jaren doet hij in stilte aan wat men nu 'milieuzorg' noemt. Hij legde een educatief reservaat in de school aan, installeerde een afvalstraatje, maakte de toiletten waterzuinig. Hij onderhoudt de moestuin, gebruikt geen chemische bestrijdingsmiddelen, stelt de verwarmingsinstallatie af, kijkt erop toe dat de lichten niet onnodig blijven branden, composteert het keukenafval, komt met de fiets naar school en eet uit een brooddoos.

Vroeger deed hij dat allemaal alleen, nu doet hij het met de kinderen en jongeren van de school.

"Voorkomen is beter dan genezen", zegt Ritje. Ritje komt uit de tijd dat spreekwoorden nog spraken. Voor hem moet en kan het allemaal groener, gezonder, gezelliger en goedkoper. "Je kan beter jezelf genezen dan er een dokter bij halen", beweert Ritje.

Kinderen en jongeren worden geboren en leven in een maatschappij met een nieuwe G: die van gadget. Een maatschappij met slogans, maar zonder spreekwoorden. Een maatschappij waarin media, zoethouders en commercie jongeren tot méér consumptie verleiden en kinderen er al vroeg bouwrijp voor maken. En toch zijn die kinderen en jongeren óók erg gevoelig voor natuur en milieu. Dus komt het erop aan om ze in hún maatschappij met natuur en milieu te laten experimenteren. Milieuzorg is dan méér dan papertjes op de speelplaats oprapen, want handelen uit dwang – het Ruslandgevoel – wérkt niet. Laat leerlingen zelf bepalen waar ze aan willen werken, laat ze zelf uitzoeken waaraan ze het terugverdiende geld – want milieuzorg brengt op – willen besteden.

Milieuzorg draait niet meer om spreekwoorden, maar om willen, durven, kunnen en samenwerken.

Vooraf 'megaconsumenten' kunnen volgens recent onderzoek voor milieuzorg het verschil maken. Een school is dan wel geen megaconsument, maar ze maakt wel het verschil. Als Ritje, kinderen, jongeren, leerkrachten en directie willen, durven, kunnen en samenwerken.

Het MOS-team

